

prima instanță - (judecătoria Ciocana mun. Chișinău) A. Malfi
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎNCHEIERE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al
Cancelariei de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial
Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului or. Vadul lui Vodă,
intervenienți accesorii Chian Vasile, Chian Antonia cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și s-a
menținut hotărârea judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 13 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 20 octombrie 2016 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a
adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului or. Vadul lui Vodă
solicitând anularea deciziei Consiliului or. Vadul lui Vodă nr.4/15 din 22 iulie 2016
privind legalizarea căsuței de vacanță lit. A/01 din Întovărășirea Pomiculă „Înflorit”.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, Oficiul Teritorial Chișinău al
Cancelariei de Stat a efectuat controlul sub aspectul legal al dispoziției emise potrivit
prevederilor art.64 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind
administrația publică locală și a constatat că anularea deciziei Consiliului or. Vadul
lui Vodă solicitând anularea deciziei Consiliului or. Vadul lui Vodă nr.4/15 din 22
iulie 2016 privind legalizarea căsuței de vacanță lit. A/01 din Întovărășirea Pomiculă
„Înflorit”, contravine art.3 din Legea nr.163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea
executării lucrărilor de construcție, art. 13 alin.1), art.18 din Legea nr.172 din 02
februarie 1996 privind calitatea în construcții

Menționează că, construcția din Întovărășirea Pomiculă „Înflorit” a fost
efectuată în lipsa certificatului de urbanism pentru proiectare, iar Consiliul or. Vadul
lui Vodă ilegal a legalizat construcția.

Relatează reclamantul că, Consiliul local nu are competența de a legaliza construcțiile neautorizate și astfel decizia emisă de Consiliul or. Vadul lui Vodă este contrară legislației.

Menționează că, Consiliul la adoptarea actului administrativ contestat a ignorat prevederile art.9 alin.2) din Legea nr.317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor.

Prin hotărârea judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 13 decembrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că, la baza adoptării deciziei Consiliului or. Vadul lui Vodă nr.4/15 din 22 iulie 2016 privind legalizarea căsuței de vacanță lit. A/01 din Întovărășirea Pomiculă „Înflorit” au fost anexate probe veridice, iar căsuța de vacanță în cauză era deja construită la momentul intrării în vigoare a prevederilor legale privind condițiile de autorizare a amplasării și proiectării construcțiilor și astfel este prezentă cauza unei situații juridice constituite anterior asupra căreia legea nouă nu are caracter retroactiv.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la 26 decembrie 2016, a declarat apel nemotivat, ulterior la 21 martie 2017 a depus apel motivat solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 13 decembrie 2016 și emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017, s-a respins apelul declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și s-a menținut hotărârea judecătoreie Ciocana mun. Chișinău din 13 decembrie 2016.

La 12 iunie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva hotărârii judecătoreiei Ciocana mun. Chișinău din 13 decembrie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017, solicitând admiterea recursului, anularea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

Recursul a fost declarat în temeiul art.432, alin. (2), lit. c) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material. La examinarea pricinii instanța nu a determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit a soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și greșit a interpretat legea și analogia ei.

Susține că la examinarea cauzei în fond instanța nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de pârât.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 04 mai 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 18 iunie 2017 (f.d.98), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de

către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 12 iunie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o

anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari